

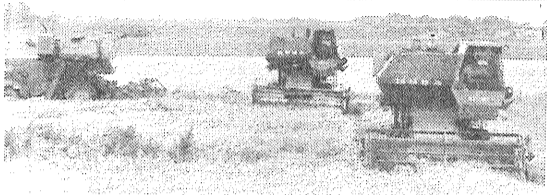
LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
31. JŪLIJA
Nr. 91 (5475)

LĀTVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

RAŽA - 86:
novāksim laikus
un bez zudumiem!

Tā, lai nezustu ne vārpa

Klāt augusts — labības novākšanas galvenais mēnesis. Lielā daļā saimniecību plauju uzsāka drīz pēc 20. jūlija un tagad, kad pieturas labs laiks, jau daudz paveikušas. Aizvadītās nedēļas nogalē ražas nokopšana sākās arī kolhozā «Sīlkalns».

Lielākā daļa kombainieru ir ar pieredzi. Piemēram, labākie saimniecības mehānizatori Kārlis un Jānis Slūkas. Daudzus gadus kombainu vada arī komunisti Andrejs Opuls. Viņu pieredze lieti noder tiem, kuri drūvās aizvadījuši mazāk vasaru, kā arī Jekabam Bernānam, kurš nesen pabeidzis Saugas 59. profesionāli tehnisko vidusskolu un sācis darba gaitas. Kompleksajā tehnoloģiskajā vienībā ir vairāki komjaunatnes vecuma puīši. Viņi izveidojuši posmu, sacensības savā starpā un ar pieredzējušajiem kombainieriem.

Kolhozā par galveno uzdevumu uzskata ne tikai laikus nokopt drūvas, bet arī nepieļaut zudumus. Izveidota un darbojas kvalitātes komisija, kura raugās, lai graudi netiktu izkaisīti pa lauku, nenobirtu pārvadānot.

Tāda pat komisija, kuru vada galvenais agronoms, ir arī Kirova

kolhozā. Sajā saimniecībā izveidotas divas tehnoloģiskās vienības — katrā ražošanas iecirknī pa vienai. Tās strādās atsevišķi, bet pagaidām saņēmušas kopīgu uzdevumu: novākt plašos kviešu laukus pie lidlauka.

Pirmās plaujas dienas bija agragātu pārbaude šīs vasaras apstākļos. Lai gan visi kombaini līdz tam pārlūkoti tehniskajās apskatēs, darbs uz lauka atklāja, ka ne visi remontā pielautie trūkumi likvidēti. Tos ātri tagad novērsa uz vietas. Nu darbs rit sekmīgi, drūvās ir visi kombaini. Ar pilnu jaudu, saskaņoti ar kombainieru darba ritmu abos kolhozos darbojas kaltes. Aizķeršanās graudu apstrādē nav. Ja turpmāk būs sastrēguma brīži, paredzēts, kur iekūlumu varēs izbērt īslaicīgi uzlabāšanai.

Augusts parasti ir sauss un saulains. Tāpēc gan «Sīlkalnā», gan Kirova kolhozā nolemts labības novākšanu pamatā pabeigt šī mēneša pirmajās divās desmitdienās, strādāt tā, lai uz lauka nepaliktu ne vārpa.

A. RANCANS,

rajona preses grupas vadītāja
vietnieks

Pārskats

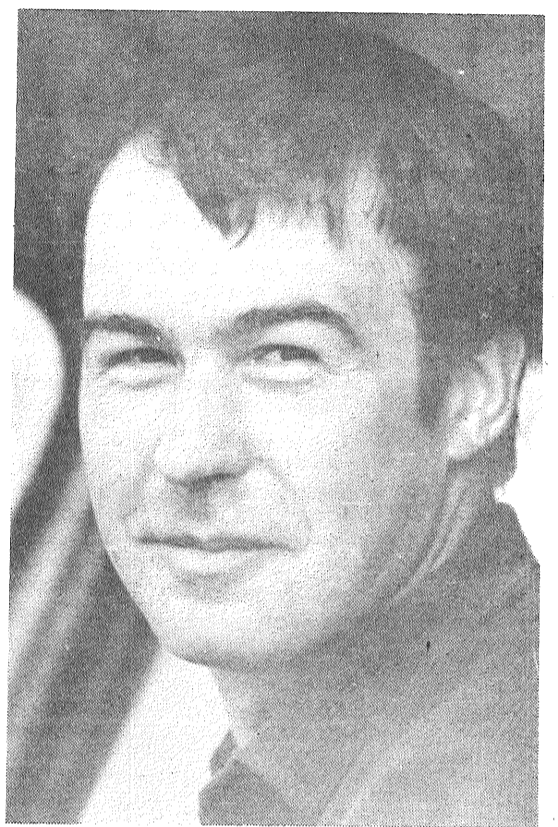
par graudaugu novākšanu,
zemes aršanu un
zāļu lopbarības sagatavošanu
līdz šā gada 30. jūlijam
(procentos no plāna,
pēc RARA dispečerdienesta
datiem)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Aparis ziemeļiem	Sagatavots zāles lopbarības (bar. vien.)
«Kr. Oktjabrj»	17	68	92
K. Marksa	17	40	91
Leņina	13	71	86
«Sark. ausma»	13	40	104
«Vārkava»	12	62	84
«Rīts»	11	99	75
Oškalna	9	66	98
«Sīlkalns»	9	26	100
«Dzintars»	8	36	108
Raina	7	87	106
Kirova	6	63	110
Rudzātu p. s.	5	53	72
Rušonas p. s.	5	39	77
M. Gorkija	3	70	89
Suvorova	3	57	102
«Zelta vārpa»	3	39	94
«Nākotne»	2	50	102
«Dubna»	2	26	69
Aglonas p. s.	—	65	103
Dzeržinska	—	43	99
RAJONĀ	8	54	92

Mūsu rajona atālākajās apdzīvotajās vietās cilvēki allaž gaida auto mašīnas, uz kurām ir uzraksts «Autoveikals». Jo tas piegādā pirmās nepieciešamības preces, un pēc tam nav jāmēro tāls ceļš uz sava ciema vai pat rajona centru.

Precīzi savus uzdevumus vienmēr veic LPBS Daugavpils auto transporta uzņēmuma Preiļu garāžu šoferis Jānis Vucans. Viņš apkalpo Riebiņu, Rudzētu, Preiļu, Saunas un Pelēcu ciemu iedzīvotājus. Nereši viņš aizvieto arī autoveikala pārdevēju. Par to, ka autoveikals kursē precīzi pēc grafika, cilvēki ir pateicīgi tā vadītājam.

J. ZANDES foto

Mūsu kurss: paātrinājums un kvalitāte

Nemam vērā pieprasījumu

Livānu stikla fabrikā pusgadā saražoja izstrādājumus ar indeksu «N» par vienu miljonu un 106 tūkstošiem rubļu (par 20 000 rubļu vairāk nekā bija plānots). Salīdzinot ar šo pašu laikposmu pērn, pieaugums ir 5,1 procentus.

Republikas tirdzniecības organizācijas (arī mūsu firmas veikalā Rīgā) saņēma gravētas glāzes sulām un kokteiļiem «Astra», komplektu «Solo», vāzi «Frēzija» un citus jaunumus. Līdz gada beigām fabrika saražos jaunus stikla izstrādājumus par 2 miljoniem 400 tūkstošiem rubļu (mazumtirdzniecības cenās).

Jūtiama palielinājusies produkcijas realizācija pēc līgumiem, kurus noslēdzam ar tirdzniecības organizācijām. Tā realizējam ziedu vāzes «Renda», «Āderes», «Retro» un citas. Šādā veidā iespējams pilnīgāk izstudēt pircēju pieprasījumu un, vadoties pēc tā, pastāvīgi atjaunot stikla izstrādājumu sortimentu, tas sekmē jauna veida produkcijas ražošanas ātrāku sāksanu.

L. VINDELE,
Livānu stikla fabrikas plānu
nodalās priekšniece

Atkarīgs no kadriem

Šī gada pirmo sešu mēnešu rezultāti liecina, ka savā grupā par sociālistiskās sacensības līderi izvirzījusies starpkolhozu celtniecības organizācija.

Otrajā ceturksnī ar atzīmi «labi» nodota dzīvojamā māja Rušonas padomju saimniecībā (saimniecības laudis saņēma divdesmit četrus dzīvokļus) un lopbarības ceļš K. Marksa kolhozā.

Nupat pieņemšanas komisijas vērtējumam sagatavots vēl viens objekts — Livānu eksperimentālajā mājā būvēs kombinātā ražotās desmit mītnes Suvorova kolhozā. Zinot saimniecības lielās vajadzības pēc dzīvokļiem, savus

biedrus kvalitatīvam darbam noskaņoja un celtniecību lietpratīgi vadīja brigadieris PSKP biedrs Vladimirs Loginovs. Sajā objektā kvalitatīvi strādāja apdares darbu brigāde Jefima Fadejeva vadībā.

Starpkolhozu celtniecības organizācijas kvalitātes inženieris Pjotrs Baldajevs uzsver, ka nododamo objektu kvalitāte ir atkarīga arī no tehniskās kontroles dienesta darbinieku attieksmes pret uzticētajiem pienākumiem. Labu paraugu citiem rāda Ilmārs Spūlis un Roberts Mūrnieks.

L. BIRZNIECE

Arī pašu enerģija

Lai patērētājiem piegādātu teicamas un labas kvalitātes produkciju, jāievēro vairāki faktori. Livānu kūdras fabrikas strādnieki par vienu no svarīgākajiem uzskata kūdras ieguves lauku kvalitatīvu sagatavošanu.

Jēdzienā «purva remonts» ietilpst gan nosusināšanas tikla izveidošana, gan novadgrāvju ierīkošana. Ar šiem darbiem lieliski tiek galā mašīnists Jefims Gusevs.

Nākamais posms — kūdras ieguve — prasa saliedētu kolektīvu darbu. Ilgoš gados krātā pieredze sniedz lielu atdevi Boļeslava Deiko brigādē (tēva paraugam seko arī Ernests Deiko, viņš vada kūdras iekraušanas celtņi), arī Nikolaja Tarasova brigādē, kas strādā Jēkabpils rajona «Kūku» iecirknī. Jāuzteic gados jaunākais brigadieris Ivars Ceiris. Akurāti un apzīnīgi uzdevumus veic Stanislavs Pužanovskis, viņam uzticēta kūdras izvešana no purva. Teicams novērtējums vienmēr ir mašīnistiem Aleksandram Kairo, Jānim Rasam, Dmitrijam Jegorovam, Imulim Renko un Jānim Junkuram.

Kūdras ieguves sezona pamazām tuvojas noslēgumam, bet darāmā vēl daudz. Lai sekmīgi izpildītu gada uzdevumus, jāizmanto ne tikai labie laika apstākļi, bet jāliek lietā arī pašu enerģija un centība.

L. STRODE

Komplekso tehnoloģisko vienību sociālistiskās sacensības noteikumi graudaugu un daudzgadīgo zāļu sēklu novākšanas periodā

Darbu salīdzinās un vērtēs pēc šādiem rādītājiem:

1. Kombainu skaits vienībā, to marka.
2. Kopējā novāktā platība un platība, reķinot uz vienu kombainu (hektāros).
3. Kopējais iekūlums (tonnās), vidējais iekūlums ar vienu kombainu.
4. Novākti salmi (hektāros).
5. Degvielas izlietojums, ievācot 1 tonnu graudu.

Veikumu ar dažādu marku kombainiem salīdzina, izmantojot koeficientu (vadoties pēc attiecīgās instrukcijas).

Iegūtās aprēķina balles reizina

ar konkrētas saimniecības tehniskās nodrošinātības koeficientu.

Komplekso tehnoloģisko vienību darba rezultātus apkopo pēc katras nedēļas, par tiem informē rajona laikraksts «Lenina Karogs». Uzvarētājam kolektīvam pasniedz Latvijas KP rajona komitejas, rajonā izpildkomitejas, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas pieminas vimpeli.

Kompleksajām tehnoloģiskajām vienībām, kas izcīnīs 1., 2. un 3. vietu visā sezonā, pasniegs Latvijas KP rajona komitejas, rajonā izpildkomitejas, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja.

biedrības rajona komitejas Goda rakstu un ceļojošo vimpeli. Vienību vadītājiem piešķirs naudas prēmijas: par 1. vietu — 60 rubļi, par 2. vietu — 50 rubļi, par 3. vietu — 35 rubļi.

Rezultātus apkopo, izmantojot rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta datus, pēc katras nedēļas (kopsavilkumu par visu sezonu sagatavo 30 dienu laikā).

Sociālistiskās sacensības rezultātus par katru nedēļu apkopo (arī nodrošina to publicēšanu) RARA un agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja.

Kombainieru sociālistiskās sacensības noteikumi graudaugu un daudzgadīgo zāļu sēklu novākšanas periodā

Darbu vērtēs pēc šādiem rādītājiem:

1. Novāktā platība (hektāros).
2. Iekūlums (tonnās).
3. Darba kvalitāte.
4. Darba disciplīnas ievērošana.
5. Degvielas ekonomija (procentos no normas).
6. Kombainu ekspluatācija un to tehniskais stāvoklis.

Veikumu ar dažādu marku kombainiem salīdzina, izmantojot koeficientu.

Nosacītās tonnas iekūlumam aprēķina pēc šādiem koeficientiem: daudzgadīgās zāles — 1:10 (āboliņa sēklas), stiebrzāļu sēk-

las — 1:5, dārzenu sēklas — 1:7, linsēklas — 1:10.

Kombainieru darba rezultātus apkopo pēc katras nedēļas (kad ražas novākšana sākusies masveidā), par tiem informē rajona laikraksts «Lenina Karogs», sacensības uzvarētājam pasniedz Latvijas KP rajona komitejas, rajonā izpildkomitejas, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas pieminas vimpeli.

Kombainieriem, kuri ierindojusies 1., 2. un 3. vietā sezonā, pasniegs Latvijas KP rajona komitejas, rajonā izpildkomitejas, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona ko-

mitējas Goda rakstus un ceļojošos vimpelus un piešķirs naudas prēmijas: par 1. vietu — 100 rubļi, par 2. vietu — 75 rubļi, par 3. vietu — 50 rubļi.

Triju labāko mehānizatoru portretus ievietos rajona laikrakstā «Lenina Karogs».

Mehānizatoru individuālās sociālistiskās sacensības rezultātus sezonā kopumā izvērtēs ne vēlāk kā pēc 30 dienām, kad beigusies ražas masveida novākšana.

Rezultātus par darbu katru nedēļu apkopo (arī gādā par to publicēšanu) RARA un agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja.

Preiņu kooperatīvā profesionālā tehniskajā vidusskolā mācību gadā interesanti aizrit arī audzēkņu brīvais laiks: darbojas sporta sekcijas, koris, ansamblis, priekšmetu pulciņi. Skolas audzēkņus aktīvi piedalās visos sabiedriskajos pasākumos, apmeklē lekcijas. Labākajiem audzēkņiem ir iespējas piedalīties ekskursijā pa kāju slavas vietām. Piemēram, šogad par godu Uzvaras svētkiem topošās pārdevējas apmeklēja varoņpilsētu Minsku, kā arī Haliņu, Draudzības kurgānu.

ATTELOS:

- notiek kārtējais konkurss «Saturieties, meitenes!»;
- kad noteikti konkursa rezultāti un uzvarētāji apbalvoti, pienāk brīdis, kad pateicība tiek teikta labākajiem darbaudzinātājiem. Šoreiz «paldies» skan bāzes ražošanas veikalā «Kooperators» vadītājam Ninai Majuhinai, vienai no labākajām darbaudzinātājām (no kreisās).

O. STEINBERGA foto

Ari augstskolu ieguldījums

Dolinskas celulozes un papīra fabrika 3 procentus produkcijas ražo no ietaupītajām izejvielām. Šādu iespēju atrada Habarovskas Politehniskā institūta studenti un mācību spēki. Tā ir viena no daudzajām Habarovskas novada augstskolu izstrādņēm, ko izmanto tautas saimniecībā. Pagājušajā gadā zinātnieki un studenti uz saimniecisko līgumu pamata

veica darbus par 6 miljoniem rubļu. Viņi pilnveidoja ekskavatorus un greiderus, konstruēja ekonomiskākas ierīces atsevišķiem elektrisko lokomotīvu blokiem, radīja mašīnu akmeņainas zemes rakšanai un tranšēju rācēju melioratoru vajadzībām. Kopā ar traktoru tas var strādāt arī irdenā zemē.

TASS

Pārkārtošanās: no vārdiem uz darbiem! IEINTERESĒTA TIKAI BRIGĀDE

← LENINA KOLHOZĀ IEVIESTS KOLEKTIVAIS DARBUZŅĒMUMS.
←UZ PAPIRA — VISS KĀRTĪBĀ, BET ISTENĪBĀ?

Lai aktivizētu cilvēkus vēl raženākam darbam, Lenina kolhozā, tāpat kā citās rajona saimniecībās, speciālisti un vadītāji runāja un sprieda par brigādes darba uzdevumu došanu gan laukkopībā, gan lopkopībā. Beldzot rajona agrorūpnieciskās apvienības sociālās un ekonomiskās attīstības plānošanas nodaļā mapē ieguva dokumentu, kurš apliecināja, ka galvenajās ražošanas nozarēs visi strādās pa jaunam.

Liekas, pavisam nesen kompleksā «Buki» ganāmpulka atražošanai paredzēto telišu audzēšanas operatori, mehānizatori un pārējie darbinieki klausījās cildinotus vārdus par jauno darba formu, tās priekšrocībām. Runāja, kas pozitīvs ieviešams ganāmpulka atražošanā, aplēsa, ar kādiem resursiem, tehnisko bruņojumu un darba spēku panāks šajā gadā un tuvākā nākotnē labus rezultātus. Daži bija kategoriski pretī kaut ko mainīt ierastajā ritmā. Sevišķi asas debātes notika par darba līdzdalības koeficienta ieviešanu darba apmaksā.

Kad ievēlētā brigādes darbu uzņēmuma padome aicināja strādājošos vienkopus, lai noslēgtu rakstisku vienošanos ar kolhoza valdi, divu korpusu lopkopības sanāksmē demonstratīvi neierādās, tādējādi izrādot savu nevēlēšanos strādāt kopā ar citiem. Neapspriests un strādājošo neakceptētais līgums vēl šodien atrodas kompleksa «Buki» vadītāja galdā atvilktnē.

Jaunās darba formas lietderību «negribētājiem» izskaidrot necentās arī sabiedriskās organizācijas. Nostāja vienkārša: ievēlētā brigādes padome, lai paši savā starpā darās cik patīk, bet mēs apkoposim tikai gala rezultātus.

Kopš marta beigām, kad jaunlevedums spēra pirmos soļus, pagājuši vairāk nekā trīs mēneši. Kas tad ir mainījies?

...17. jūlijā darba diena bija tikko sākusies, kad kompleksa vadītāja Ivana Vasjūkeviča priekšā aizsies un sātraukts nostājās jaunlopu gans un vienā elpas vilcienā nobēra savu sakāmo

Tas nebija ziņojums par lopa saslimšanu, ganāmpulka izlaušanos no aploka, teles noslikšanu ugunsdzēsības ūdens baseinā vai jaunlopa samīšanu zem kājām, kad dienu nedzērušais ganāmpulks raudas pie silēm. Pie tādiem notikumiem pierasts. Bijis pat gadījums, kad no izbēgušā ganāmpulka izgaisušas četras teles. Taču šoreiz...

Kompleksa vadītāja roka mehāniski pastiepās pēc telefona klausules. Jānis Putka, kolhoza priekšsēdētāja vietnieks lopkopībā, pēc brīža tālruni sadzirdēja: «Sorīt vecajā Spūļu fermā ap pulksten deviņiem, izdzenot lopus, gans konstatējis — vairāk

nekā desmit teles palikušas nekustīgi gulot.»

Nelaimes vēsts gandrīz vienlaicīgi tika nodota vairākām instancēm, un notikuma vietā ieradās kompleksa vadītājs, kolhoza priekšsēdētāja vietnieks, nozāres un attiecīgu rajona iestāžu pārstāvji. Skatījās, skaidroja, izprātnāja. Kas devis rīkojumu ielaist jaunlopus vecajā, pussabrukšajā kūti? Ko domājuši elektrīķi, tik zemu ierīkojot kontaktrozeti elektrogana pieslēgšanai? Kas nesīs materiālo atbildību par strāvas nosistājiem vienpadsmit 250 — 300 kilogramus smagajiem jaunlopiem?

Kad kravas kastē vešanai dīrāt iekrauts pēdējais jaunlops, kompleksa vadītājs Ivans Vasjūkevičs aplēš summu, ko varēs atgūt saimniecība. Vērtējot pēc gaļas cenām, sanāk četri tūkstoši. Taču tie, kas teles izaudzējuši līdz šādām vecumam, domā citādi. Viņu skatījumā jaunlopu bojā eja arvien jūtāmāk griežrobust darba apmaksā pēc gala rezultāta. Proti, par vienpadsmit apseklotām telēm saņemtu vismaz 12 tūkstošus rubļu.

Ar to vien šajā dienā uztraukumi nebeidzās. Pusotra tūkstoša kompleksa kūtīs stāvošo jaunlopu kopās iepriekšējās dienas pievakares bija gandrīz nebaroti, ja neskaita kombinētās lopbarības devu, un tāpēc sarīkoja īstu maurošanas koncertu. Sādi «koncerti» bija dzirdēti arī citās dienās rīta pusē. Taču todien saule bija pagriezusies jau uz vakarpusi, bet zaļbarības pievedējs arvien vēl nerādījās. Tikai isi pirms pulksten 17.00 pirmajā un otrajā korpusā iestājās klusums, jo beidzot teles ar skubu ēda sen kāroto zaļbarību. Pārējos — «muzicēšana» turpinājās.

Pajautājis barības pievedējam mehānizatoram Ivanam Smirnovam, uzzināju, ka nezināmas personas nakts melnumā zaļbarības plāvējam P. Spiridonovam aizdzinušas personīgo «Žiguli». Viņš devies to meklēt un tikai pulksten 15.00 ieradies uz lauka. Neviens cits viņa vietā nav bijis norīkots. Līdz vakaram centīšoties pieplaut, lai vismaz vienreiz visus lopus pabarotu. Bet arī šis labais nodoms palika nepiepildīts. Teliņiem līdz sešiem mēnešiem nācās ievest šovasar sarūpēto sienu.

Šīs grupas telišu dzirdināšanai ik dienas paredzēts albumīns. Todien dzēriena deva izpalika, jo, lūk, iepriekšējā dienā pievedējs F. Petrovs automašīnu novietoja remontā, bet cits vedējs neatbrauca. Lopkopējām kolhoza priekšsēdētāja vietnieks lopkopībā otrā dienā paziņoja, ka šo uzdevumu veikt bijis norīkots piena autocisternas šoferis Jānis Určs, taču — vai nu rīkojums nav bijis precīzs, vai arī jaunajam pulsīm

pārāk biezas ausis, bet teliņiem paredzētais albumīns nezin kāpēc aizvīzināts uz Gavariem — uz cūku kūti. Sazinājāmies ar siera rūpnīcu. Izrādījās, ka 17. jūlijā pēc albumīna no saimniecības nemaz nebija atbraukuši...

Tāda ir šīs dienas bilance — vairāk nekā bēdīga. Saimniecībai nodarīti materiālie zaudējumi — bojā gājušas 11 teles, nelegūti vajadzīgie jaunlopu dzīvsvara pieaugumi, sabojāts garstāvoklis strādājošajiem. Kas vainīgs? Vai gans, nedisciplinētais zaļbarības plāvējs, neizdarīgais šoferis?

Ne tikai. Vainojama arī atbildīgo amatpersonu neizdarība, paviršība un bezatbildība. Tā tas bija arī 17. jūlijā.

Lopkopības nozāres speciālistiem saimniecībā jau sen zināms, ka kompleksa vadītājs nav iestājā vietā, ka kādreiz piekrišanu vadīt un atbildēt par šo kolektīvu devis uz neilgu laiku. Tagad viņš to vien gaida, lai šodien vai rīt savu amatu nodotu citam. Tāds vadītāja noskaņojums bremzē darbu uzņēmuma brigādes sparu. Lopkopēji bieži nokļūst situācijās, kad darba lietu kārtošana jāgriežas tieši pie saimniecības vadības; jo tikai tad speciālisti sāk domāt, piemēram, par jaunlopu vakcinēšanu, gruntsūdeņu izsūkņšanu no teliņu karantīnas telpas utt.

Kompleksa «Buki» laudis var sekmīgi strādāt pēc vienotā darbu uzdevuma, bet viņiem vajadzīga konkrēta palīdzība. Pašlaik jaunā, progresīvā darba forma viņu kolektīvā tiek diskreditēta. Samaksa par padarīto samazinājusies, jo zemi piesvari. Lai tos kāpinātu, jāuzlabo organizatoriskais darbs, jāpildnīgo tehniskais bruņojums. Kompleksa mehānizatoriem nepieciešama zāles plaukmašīna, lai paši nodrošinātu lopus ar zaļbarību vasaras periodā. Lopkopības domā, ka teliņiem līdz sešiem mēnešiem vajadzīga sulīga zāle nevis sasmalcināts pāraudzīts āboliņš. Bet nozāres tiešais vadītājs Jānis Putka viņam saka: «Sakiet paldies, ka tas vēl ir!»

Vai lopkopēji prasa neiespējamo? Nē, tikai to, kas pienākas — darbu uzdevuma materiālo nodrošinājumu. Un prasa nevis personīgi sev, bet gan lai laikus un sekmīgi izpildītu sociālistiskās saistības.

Lopkopēju atpūtas istabiņas pārskatāmi noformētajos štendos varēja iepazīties ar pirmā ceturkšņa rezultātiem. Lai gan jūlijs jau sen pāri pusē, otrā ceturkšņa un pusgada saistību izpildes ailēs tukšums. Kāpēc sacensības devīze — «Strādāt ražīgi un kvalitatīvi!» — neliek rosīties pašiem šos organizatoriem — arodkomitejai, lai kopā ar partijas biroju ievirzītu pareizās sliekšņus progresīvās darba formas iesakņošanu?

A. INDĀNS

TAS IR LAIKS, KAD TIK SATRAUKTA SIRDS...

«KA ES MAKU, TA ES MAUNU»

Striktī izēmējās robeža starp divām skolu grupām. Pirmajā, un pie tām pieder Sutru, Vanagu, Gaiņu astoņgadīgās skolas, veicamo darbu apjoms vēl visai plašs, un to direktori galvenajam priekšnosacījumam — ja neaptrūks materiālu, darbaspēka, rīku — vēl sagatavojuši katrs savu pavildus variantu — nodrošinājumu. Sutros, piemēram, šefu kolhozs «Nākotne», gadījumā, ja remontam beļgas vēl nebūs saskaņotā, uz vienu divām dienām sola visu saimniecības celtniecības brigādi. Tā var droši sākt gatavoties, jo krāšņu mūrēšana, grīdu likšana, apdāres darbi, fasādes krāsošana un vienreiz taču arī griestu savešana kārtībā sporta zālē, kā arī citi darbi pašreiz strādājošajiem četriem remontu un celtniecības pārvaldes laudim būtu pa spēkam tad, ja viņi būtu sākuši strādāt daudz

Kāds stāvoklis skolu remontā?

Ir laiks, kad, ja gluži ne katra, tad tomēr vairums rajona skolu sagaida ar kliegļu kaudzītēm, ar javas un krāsu spaiņiem, ar dēļu, cauruļu un daudz citu celtniecības materiālu čupām. Laiks, kad direktori kļuvuši par sagādniekiem, brigadieriem, nereti — par pazemīgiem lūdzējiem un tikpat nereti — par krāsotājiem, ēvelētājiem, kā arī citu darbu veicējiem. Kā tajā dziesmā: «Tas ir laiks, kad tik satraukta sirds...». Sācies, bet citā vietā turpinās skolu remonts. Kopā ar rajona tautas izglītības nodaļas vadītāja vietās izpildītāju / Dz. Šmuksti 24. jūlijā apmeklējām vairākas skolas, lai noskaidrotu, cik reālas iespējas ir 18. augustā savu darbu sākt skolu pieņemšanas komisijai.

agrāk nekā 11. jūlijā, pēc pāris dienām netiktu «pārsvieti» uz citu objektu un tagad būtu droši, ka netiks vēlreiz atrauti no šī darba. Lasītājos neizpratnī var radīt minētais darba rīku trūkums un direktors lūdzēja lomā. Bet tikai detektīvam vien būtu izsekojami šie ceļi, kā, piemēram, šajos pašos Sutros direktors pa rajonu sadzenā, kur var aizņemties

kompresoru uz dažām dienām un kur var aizņemties santehniķi... uz dažām stundām, ar savu mašīnu aizvest uz skolu un pēc tam nogādāt atpakaļ, vai kur ņemt autoceltni. Bet Vanagu astoņgadīgās skolas direktore J. Pranevska pašlaik dzen pēdas ēvelmašīnai, jo tādas dēļus, kādus izmanto grīdu likšanai šajā skolā, atvairnojiēt, paraugsaimniecības neizlietos pat aizgaidu taisi-

šanai. Ir bail atkārtot kāda direktora teiktos vārdus: «Man riebjas šī bezgalīgā lūdzēja loma, es labāk varu nozagt», vai kāda cita «devīzi»: «Es paņemu to, kas slīkti nolīkts».

Kā tomēr ir radies šāds stāvoklis, ka viss, kas vajadzīgs skolai, kaut kur izmānāms, sarunājams, izlūdzams. Krāsu pašlaik pietrūkst. Kaut kur kaut kā — caur kolhozu, caur pirkšanu uz čiekliem, caur izmanīšanu. Caur sarunāšanu. Devīņus mēnešus skolas māca saviem audzēkņiem cilvēciska godīguma pamatus, bezkompromisa attieksmi pret «blatu» un paziņu būšanām, trīs mēnešus pašī spiesti strādāt tikai ar šādām metodēm. Vārdus sakot, «kā es maku, tā es maunu».

Vanagos ilgu laiku nebija kanalizācijas cauruļu, nebija dēļu grīdu likšanai, darbi, dabiski, atstājās. Jūlijā RCP laudis nostrādājuši astoņpadsmit dienas, pārējās

— pārsvieti uz citu objektu, par kuru vēl būs runa. Nu pašī strādnieki, viens no viņiem pūlēdamies samaukt nekādi nesapāsejošos posmus jaunajai notekcaurulei, apgalvo, ka līdz skolu pieņemšanai galā nekādi netīk, ja nu ar grūtībām līdz 1. septembrim, ar šturmēšanu, ar vienas dienas aizglancētu garantiju. Tas ir attiecībā uz mācībām nepieciešamajām telpām, jo kopumā remonta apjoms skolai ir plašs un pēc plāna tam vēl jāturpinās līdz nākamā gada martam. Jāapgūst 48 tūkstoši rubļu, pašlaik darbi veikti vēl tikai 15 tūkstošu rubļu apjomā. Pats labākais remontu laiks netiek pilnībā izmantots.

Kur direktors vēl ir jauns, nepieredzējis, uzticas solījumiem un gaida rezultātus, nākas rūgti pievilīties. Piemērs — Gaiņu astoņgadīgā skola. Līdz skolās pieņemšanai te neko nevar vairs paspēt pat grībdami, bet minē-

UGUNSDROŠĪBAS PAMATS—TĪRĪBA UN KĀRTĪBA

VAINIGS SNIEGS?

Aglonas padomju saimniecības vīri, tiksmīnādamies par vasaras sauli, flegmātiski pukojas par pēno sniegu. Kāpēc? Bīris un putinājis, kamēr uz kaltes jumta vai metru biezs slānis sakrājies, tad atkusis, atkal sniedzis. Galu galā kaltes jumts iebrucis. (Gan jāpiebilst, ka rūpīgs saimnieks ziemā vairākas reizes jumtu notīra, bet...) Kaut arī kalte atrodas pašā saimniecības centrā, tomēr par sagraudā juma atjaunošanu attapuši tikai jūlija nogalē. Kad jau gaidāms pirmais kūlums. Skan optimisma pilni solījumi, ka līdz plaujas sākumam kalte būs ideālā kārtībā. Redzēsim. Pašreiz te vēl milzums nekārtību: visa teritorija pielūžnota, nav pat ugunsdzēsības stenda (atkrīt jautājums par vajadzīgajiem piederumiem), nav vaļņa ap degvielas tvertni, degvielas padeves noslēgšana iespējama tikai ar skrūvatslēgu (obligāti te vajadzīgo rokturi allaž kāds paņēmt), nav ugunsdzēsības ūdens tīpnes (tiesa, apmēram trissimt metru attālu ir ezers).

Tā sauktajā vecajā kaltē pastādāts ir, piemēram, mainīta daļa elektrības vadu. Bet — bojāts ir zibensnovēdējs.

Aglonas padomju saimniecības lopkopības fermās un siena šķūņos (Spiki, Jaudzemi, Lopoti) vajadzīgā kārtība nav ieviesta.

VIRI PAGUL, PAMAKŠKERĒ...

Sovhoza «Rušona» Katēgrādes kaltē par graudu vedumu tuvošanās nebeidz: piebraucamais ceļš izdangāts (vai to salabos?), ēkas koka konstrukcijas nav apstrā-

Reids

Jūnija beigās un jūlija pirmajās dienās reida «Raža-86» brigādes vērtēja ugunsdrošības stāvokli rajona saimniecību lopbarības glabātavās un zāles miltu ražošanas agregātos. Tagad pārbaudītāji pirmkārt interesējās par situāciju graudu kaltēs, taču vienlaikus arī paskatījās, vai pirms dažām nedēļām izsacītie aizrādījumi ņemti vērā lopkopi-

bas fermās, siena šķūņos un citos saimniecību objektos.

Uz sovhoziem «Aglona» un «Rušona» devās reida brigāde, kurā bija Valsts ugunsdrošības uzraudzības inspektors E. Boireiko, rajona prokurora vietniece I. Petrova un laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas nodaļas vadītājs K. Prieditis.

dātas ar ugunsdrošu šķidrumu, vesela virkne citu neizdarību. Galvenais — kad pabeigs remontu?

Reida brigāde no salda miega ramodina liela auguma vīru: «Labrīt!». «Nav rīts, ir pēcpusdiena», vīrs, acis berzēdams, paskaidro. «Vai darba laiks paredzēts gulēšanai?» «Ko citu iesākt, vīrs taisnojas, «piektdien pārtrauca vest betona javu, tā arī gaidām.»

Reids notika 22. jūlijā. Un visu šo laiku neviens no sovhoza vadības nav parūpējies, lai četrus spēcīgus vīriešus nodarbinātu. Viņi garlaikojas, kaut gan varētu, piemēram, izgatavot vāku akal, kas turpat pie kaltes durvīm — metrus trīs četrus dziļi. Varētu sakopt teritoriju. Strādnieki paši ironizē: «Vai tad nezina, ka te ir «Rušona?»

Grūti aprakstīt haosu un nesaņķotību graudu kaltēs Gališos. Visur daudz tehnikas un lūžņu. Kāds ir iedomājies šos rūsas kalnus ar buldozeru pastumt malā, pie krūmiem. Strādā remontbrigāde. Viens vīrs metina, pārējie skatās un palīdz ar pado-

niecās šo objektu slēgt. Rajona saimniecības kopā atslēgta elektrība 18 dažādos ražošanas iecirkņos. Bažas rada stāvoklis kolhoza «Sarkanā ausma», arī Leņina un Suvorova kolhozu graudu kaltēs.

Saimniecības piemirst vienu noteikumu, proti, kad siena šķūnis ir piepildīts, tas jāaizplombē un ar aktu jānodod uzraudzīšanā konkrētam cilvēkam.

Satrauc stāvoklis arī Preiļu lina fabrikā — teritorija nav stingri nožogota, tur var letēt nepiederības personas. Un, lūk, šī gada 1. jūlijā minēto apstākļu dēļ izcēlās ugunsgrēks, sadega 21 tonna lina (3 900 rubļu lieli materiālie zaudējumi).

ATVERIET MAKUS!

Par ugunsdrošības sfērā pieļautajiem trūkumiem sodīts 31 atbildīgs darbinieks. Šī saraksta priekšgalā, protams, saimniecību vadītāji J. Podskočijs, G. Krasovskis, P. Vosorovs, V. Valters, J. Stikāne, Preiļu lina fabrikas direktors O. Batramenko, Tiesa, dzirdēti iebildumi, ka naudas sodi (30 rubļu) esot pārāk niecīgi, tie nestimulējoši. Šim bažām nav pamata. Nākamajā reizē naudas sods būs 50 vai 100 rubļu apmērā. Un vēl — ja moka patūkšana nelīdzēs, ir iespēja tuvāk iepazīties ar Latvijas PSR kriminālkodeksa 163. un 217. (1) pantu.

Ugunsdrošības noteikumu ievērošanu arī turpmāk jo regulārī pārbaudīs un jebkurā nolaidībā vainīgos stingri sodīs. Atceresimies, ka pati pirmā nepieciešamība ugunsdrošībai ir tīrība un kārtība.

Materiālus publicēšanai sagatavoja K. PRIEDITIS

Principiāls, nekad nav vienaldzīgs pret jebkuru sanitārijas un kārtības normu pārkāpumu — tā var raksturot sanitāri epidemioloģiskās stacijas galveno ārstu Vladimīru Miņinu. Taču Preiļos viņu pazīst ne tikai kā apzinīgu sanitāro ārstu. Vladimīrs Miņins ir arī aktīvs pilsētas padomes deputāts, vada veselības aizsardzības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgo komisiju.

J. SILICKA foto

Akadēmiķis no Pelēču ciema

Vārkavas ciema bijušajā Sustas muižā dzimušie akadēmiķi Aleksandrs un Vladimīrs Kovaleviķi nav vienīgie zinātnieki, kas nākuši no Preiļu novada. Jasmuižas pagasta Tumanišķu muižā (tagad Pelēču ciemā) 1892. gada 14. septembrī dzimis izcilais hidrologs, Lietuvas hidroloģijas pamatlicējs un viens no padomju hidroloģijas pamatlicējiem, tehnisko zinātņu doktors, profesors, Lietuvas PSR Zinātņu akadēmijas akadēmiķis Stepan Kolupaļa. Kaut arī viņa dzīves, izglītības un zinātniskās darbības gaitas sāpnotu lēmumu dēļ aizritēja tālu no dzimtā novada (te taču toreiz bija maz pat pamatskolu, nerunājot nemaz par ko citu), viņš, tāpat kā A. un V. Kovaleviķi, godam pieminams kā Preiļu novadnieks.

S. Kolupaļa 1911. gadā beidza Jelgavas ģimnāziju, 1915. gadā — Maskavas mērniecības institūtu, pēc tam studēja Maskavas lauksaimniecības akadēmijā. No 1917. gada S. Kolupaļa bija Maskavas mērniecības institūta pasniedzējs, no 1919. gada — profesors, 1921. gadā S. Kolupaļa pārcēlās uz sava tēva dzimteni Lietuvā un sāka strādāt par pasniedzēju Dotnuvas zemkopības un mežkopības vidusskolā un Kaunas augstākajā tehniskajā skolā. No 1922. gada līdz 1940. gadam viņš strādāja Kaunas universitātē par pasniedzēju, pēc tam — bija ārkārtējais profesors un profesors, lasīja lekcijas hidroloģijā un hidroaukā.

1923. gadā S. Kolupaļa nodibināja Lietuvas ūdeņu un ūdensceļu pārvaldes hidrometrijas biroju un bija tā vadītājs. 1941. gadā S. Kolupaļa ieguva tehnisko zinātņu doktora grādu un tika ievēlēts par Lietuvas PSR ZA akadēmiķi. S. Kolupaļa publicējās vairāk nekā 100 zinātniskos darbus hidroloģijas jautājumos, visvairāk — par Lietuvas upju hidrometriju. Viņš izstrādāja formulu upju maksimālajam debitam un jaunu metodi ziemas debīta aprēķināšanai. Akadēmiķis propagandēja arī ūdens tīrīšanu, izdodams grāmatas ar Lietuvas upju un to baseinu slikiem aprakstiem. Kā lektoram zinātnieks S. Kolupaļa ar zinotniem piedalījies starptautiskajos hidroloģu kongresos un konferencēs. S. Kolupaļa miris 1964. gada 9. aprīlī.

A. ANSPAKS

tās pārvaldes vīri piedevām nemaz negrib. Pārbaudes dienā skolā — tukšums. Latviešu valodas un literatūras skolotāja A. Kaktence, kas pašlaik ir lītas kursā par darbiem, stāsta, ka iepriekšējā dienā rīta pusē strādnieki paši atzīnušies, ka lāpjiuši paglāras, pēcāk nebūjuši runājami valsts vispār, bet šodien ap pusdienlaiku pazuduši pavisam. Kāds it kā dzirdējis, ka pēc avansa aizbraukuši.

Pašlaik vienīgā normālā telpa visā skolā ir bioloģijas kabinets, kur remonts noticis stingri skolotāja uzraudzībā par nepatiku strādniekiem. Šis antipātījais var saprast, aplūkojot telpu sienas. Ja citās skolās krāsu izvēle sakārā ar to trūkumu ir viens no aktuālākajiem jautājumiem, tad šeit uz sienām — pārbaugātība. Piemēram, zilgans pamats, rozā pukes un melni ierāmēti taisnstūri. Kad šai melnajai krāsai pieskaras ar kaut ko slapju, tā plūk gluži kā gūša, un jau pašlaik krāsojums ir gaužām izsmērēts. Tātad pirmajā stāvā paveiktāis ir brāķis, otrajā stāvā padarīta

plektā daļa no darba, trešajā — nekas nav iesākts. Skolai bija jābūt izremontētai jau aprīlī.

Protams, 1. septembrī bērni nekad nav palikuši aiz skolas durvīm, tomēr kāda ir kvalitāte pēdējās dienās sastelgtajam, piekrāsotajam? Cik ilgi skolai ir jābūt par nabaga radniecī?

TRIS IT KĀ POZITIVAS SARUNAS

Jersikas astoņgadīgā skola, Līvānu 2. vidusskola un Rudzētu internātpaļiņskola izskatās savādāk. Jersikā tuvo beigām direktora Pētera Liepnieka leceres par trešā stāva izbūvēšanu īstenošana. Direktora hobijs — saimniekošana, tāpēc šeit — vārdiem «sarunāts», «dabūts», «izkārtots» ir vēl dziļāks segums. Tādā veidā izkrāsots, pie tam — kvalitatīvi, skolas internāts. Skaidri plāksnes grīdas segumam jaunajās trešā stāva telpās, ūdenssildītājs virtuvei. No jauna skolā šogad būs iekārtotas piecas telpas. Pašlaik

SPORTS

Pusgada rezultāti — teicami

Valsts apdrošināšanas rajona inspekcijas darbinieki un viņu ģimenes locekļi piedalījās valsts apdrošināšanas darbinieku 5. republikāniskajā salidojumā, kurš šogad notika Dobeles rajonā.

Ģimeņu svētki

Oškalna kolhozā notika ģimeņu sporta un apūtas svētki. Tajos piedalījās apmēram divi simti saimniecībā strādājošo, bet līdzjutējos bija vairāki simti cilvēku.

Arodkomitejas priekšsēdētājs Jānis Lācis atzīst, ka sarīkojuma organizatoriem bija mērķis atpūtas pasākumā iesaistīt iespējami vairāk cilvēku. Jo svētki ir svētki tikai tad, ja tie nonāk līdz katra kolektīva locekļa sirdij.

Skriešanas disciplīnās, tāllēšanā, lodes grūšanā, granātās mešanā, virves vilkšanā, svarcelšanā, volejbola sacensībās piedalījās gan jaunieši, gan gados vecāki cilvēki. Tās ilga vairākas stundas.

Starp aktīvākajām, sportiskākajām ģimenēm šodien oškalnieši nosauc Solijanas un Jāņa Sul-

SPORTS

tu — saimniecības ekonomistes un galvenā inženiera. Daces un Jāņa Bruģu — mašīnkrastītājas un traktorista ģimenes un Treimaņu, Vindulu dinastijas. Šiem cilvēkiem darbs ir to rokās rokā, bērni aug strādīgi un čakli. Bet pirmajā kolhoza spartakiādē viņi pierādīja, ka sporto ne tikai tētis un māmiņa, bet sporto arī visa ģimene kopā. Un sports šīs ģimenes padara draudzīgākas, darbaspējīgākas.

Pēc tam, kad bija noskaidroti spēcīgākie sportisti, visi pulcējās zālē uz apbalvošanu. Uz tikšanās ar rožupiešiem bija ieradies estrādes dziedātājs Zoržs Siksna.

Saimniecības pirmās spartakiādes organizēšanā daudz pūļu lielka sporta metodikē Anna Mīlta, fizikolektīva priekšsēdētājs Pēteris Upenieks, sporta entuziasts Evalds Vaivods, kolhoza kultūras darba organizatore Aina Kursīte.

Jau svētku dienā izskanēja doma, ka turpmāk šādi sporta sarīkojumi jāorganizē katru vasaru un vēl ar lielāku masveidību, sākumā rīkojot sacensības pa brigādēm un tad pulcējoties kopīgajos sporta svētkos.

A. VELDRE

Turpmāk likumīgi

Mūsu rūpnīcas strādniekiem tagad vairs nav nekādas nepieciešamības meklēt «kreisos» soferus, lai no veikala vai remontdarbības atodātu mājās televizoru, ledusskapi, mēbeles vai kādas citas mantas. Viņu rīcībā nepieciešamības gadījumā tiek nodotas uzņēmuma smērmašīnas, vieglās automašīnas. Vajadzīgai iepriekš uzrakstīt pieprasījumu un pēc samērā lētas likmes samaksāt tērīnu. Transporta pakalpojumi ir tieši tā pakalpojumu skaitā, ko rūpnīca piedāvā saviem strādniekiem. Šogad paredzēts tos sniegt par 4,5 tūkstošiem rubļu (maksas pakalpojumu kopējais daudzums — 22 tūkstoši rubļu).

Pakalpojumu diapazons paplašinās. Remontu un celtniecības iecirknis, piemēram, remonē dzīvokļus (tiesa, ar pasūtītāja materiāliem), mehāniskais iecirknis individuālo māju īpašniekiem izgatavo meitāla vārtus, mucas ūdens uzkrāšanai utt. Kontrolinstruments un aparatūras iecirknis savukārt labo sadzīves tehniku, gatavo teleantenas.

Mūsu laudis labprāt izmanto iespējas nofotografēt dokumentiem rūpnīcas fotolaboratorijā, vēl jo vairāk tāpēc, ka pilsētas sadzīves pakalpojumu namā tas ir visai laikietilpīgs process.

Otrajās pusgadā pakalpojumu apjomu ceram palielināt, domājām arī par jaunu to veidu ieviešanu.

V. LIEPA.

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas ekonomists

ko nozīmē teicami paveikts darbs vienā posmā!

Visisākā saruna par skolās sakārtošanu iznāk Rudzētos. Internātpaļiņskolas plašajā aktu zālē tūlīt piesaista uzmanību nevalnojamais griestu bālsnājums. Izrādās, pašu darbs. Jau pavarī skolotāji sadala remontdarbus, tajos piepalīdz audzēkņi. Krāsas «izkombinētas» jau decembrī. Lai RCP laudis tiek vien galā ar skolotāju dzīvojamās četrdzīvokļu mājas celtniecību. Skolas kārtošana sokas, tomēr negribas šo pieredzi gluži pilnībā ieteikt citiem.

Skolotājs ir pelnījis, lai vismaz no lielajiem remontdarbiem viņš tiktu atbrīvots, lai gādātu par kvalitāti savā tiešajā darba vietā. Skola, pie tam kvalitatīvi, laikus un bez liekas tā vadītāja nervozēšanas ir jāsakārto tiem, kam tas ir tiešais darbs. Un ļoti gribas ticēt, ka rakstot par mācību iestāžu izskatu pieņemšanas dienās, nevajadzēs lietot tik daudz pēdņu kā šoreiz.

L. SILA

Glezna uz ciema izpildkomitejas ēkas sienas

Divas nedēļas Riebiņu ciematā strādāja Teodora Zaļkalna Latvijas Valsts Mākslas akadēmijas studentu grupa, izgatavojot plašu sienas gleznu uz ciema izpildkomitejas ēkas fasādes. Taqad sastatnes novāktas, un visi gājēji apstājas, lai papriecētos par jauno mākslinieku darbu. Gleznas nosaukums — «Ražas svētki kolhozā». Tajā attēloti vienkārsie lauku laudis savos gada galvenajos svētkos, kad raža novākta un iezēpts pirmais kļaps smaržīgas maizeš. Tur ir gan sieviete ar šo pašu kļapu rokās un vienkārsie darba darītāji, kam tas

domāts, meitenes tautastērpos un muzikanti ar taurēm — kā pienāka svētkos, dzīvespriecīgi zemnieki ratos. Divi jātnieki drasē brašos rumakos. Uz dūkanbārā saimniecības laudis sazīmē sporta meistari Astrīdu Leoni, treneri un zootehniķi, uz otra zirga blakām — zirgu sporta sekcijas veterināro ārstu un treneri Juriju Solinu. Citi tāli ir vispārīgi. Gan visu kompozīcijas figūru selas, gan tērpi, kā arī apkārtnes spilgtais un sulīgais krāsu lezīmējums dod košu vasaras brīduma ainu. Glezna īpatnēji veido kompozicionāli, ar tādu rakursu,

ka visas figūras skatītājam uzveramas kā monumentālas. Vienkārsā, no sarkanām kļedzēm būvētā ciema izpildkomitejas ēkas siena, kur pastāvīgi varēja redzēt izbalējušu lozungu, atdzīvoties, ieguvusi savu valodu. Par saimniecības darba tikumu, par ražēm un bagātām vasarām katram garāmģājējam un garāmbraucējam tā stāstīs arī baltajos ziemas pūtenos. Paredzēts, ka līdzīgi tiks apgleznotas vēl vairākas ciemata centra māju fasādes.

A. MEZMALIS

PARKARTOSANAS... Domās un darbos. Katra konkrēta cilvēka rīcībā. Tas ir viens no galvenajiem faktoriem, kuram patlaban pievērsta uzmanību, gādājot par mūsu valsts ekonomiskās un sociālās attīstības paātrināšanu. Šai aktuālajai šodienas problēmai pievērsušies gruzīnu kinematogrāfisti mākslas filmā «Kādā mazpilsētā», kuru mūsu kinoteātros demonstrēs nākamajā mēnesī.

Filmās pamatā ir reāla situācija, kas bija vērojama dienvidu pilsētā Poti, kur notika eksperiments, kas bija saistīts ar centralizētas starpresoru pārvaldes izveidošanu pilsētas saimnieciskās dzīves vadīšanai. Aplūkojot konkrētas problēmas, autori tiecas pēc sociāliem un tikumiskiem vispārīnājumiem, cenšas pierādīt, cik nepieciešama ir cilvēku domāšanas pārorientācija. Tas ir sarežģīts process, un vispirms tas skar cilvēkus, kas vada mūsdienu sociālistisko celtniecību.

Partijas pilsētas komitejas pirmā sekretāra Arčila Gvaramijas dzīvoklī pulcējas skolas biedri, varētu teikt, šīs pilsētas «tēvi», lai satiktos ar nule kā no ziemeļjūram pārbraukušo valu medību kuģa kapteinu Georgiju Ležavu. Te ierodas celtniecības pārvaldes priekšnieks Avališvili, bankas pārvaldnieka vietnieks Kamkamadze, pazīstamais žurnālists Kvariani, ārsts Mebike, milicijas priekšnieks Galdava — visi tie, kuri daudzējādā ziņā nosaka pilsētas dzīvi. Tāpēc pilnīgi dabiski, ka saruna ievirzās par to, kas satrauc visvairāk, proti, par plūdiem, kas pastāvīgi apdraud pilsētu. Taču draudzīgā saruna, aizsākusies ar konkrētu problēmu, drīz vien pārvēršas atklātā un visai nepatīkamā domu apmaiņā par pienākumu, par atteiksmi pret darbu, par partijas biedra un ikviena cilvēka sirdsapziņu.

Daudzus gadus dažādas celtniecības organizācijas postījušās jūras krastu, nekontrolēti rotot un izveidot smiltis un olus. Rezultātā pienāk diena, kad krasts vairs nespēj atvairīt trakojšo jūru, un plūdi gāžas pār pilsētu. Daudzi uzņēmumi un osta spiesti pārtraukt darbu. Tāda ir samaksa par dabas bagātību lauprātīgu izmantošanu, bezatbildību un vienaldzību. Pamazām kļūst skaidrs, ka ikviens no klātesošajiem ir tieši vai netieši saistīts ar šo drāmu. Kāds nav ievērojis celtniecības tehnoloģiju, cits, nedomājot par sekām, pildījis priekšniecības rīkojumus, vēl cits nodarbojies ar savu šauri tiešo jautājumu, neieziļinoties apkārt notiekošajā...

Filmās varoņu domstarpības un asie strīdi, meklējot patiesību, — tā jau ir radoša attieksme pret dzīvi un tās problēmām, tā ir jauna tipa domāšana — saimnieciska un valstiska.

Filmu «Kādā mazpilsētā» inscenējis sociāli psiholoģiskās režijas meistars, PSRS Tautas skatuves mākslinieks, PSRS Valsts prēmijas laureāts Giga Lordkipanidze.

Mākslas filmas «Matveja prieks» veidotāji savu kinodarbu vēltījuši krievu kuģu būvētājiem un jūrasbraucējiem, baznīcu un māju celtniekiem, visiem tiem pacietīgajiem un talantīgajiem cilvēkiem, kuru vārdi palikuši nezināmi.

Savu interesi par izraudzīto tēmu režisore Irina Poplavskā izskaidro tā: «Mums ir ļoti vajadzīgas filmas, kas leudzina mīlestību uz Dzimteni un izraisa interesi par tās senatni. Izmantojot daļdarbus, ko uzrakstījis lie-

liskais rakstnieks Boriss Sergins, kuru M. Gorkijs nosaucis par Krievzemes Ziemeļu dvēseli, mēs ar dramaturģu Vasiliju Solovjovu centāmies atdzīvināt uz ekrāna kādu no ziemeļu piejūriešu tautas vēstures lappusēm. Līdzības žanrā veidotā kinolente, kurā stāstīts par kāda krievu amatnieka dzīvi, vēltīta piejūriešu kuģu būvētājiem».

Tālai mūsu Dzimtenes vēsturei vēltīta arī romantiskā piedzīvojumu filma «Arī uz akmeņiem aug kokki», kuru augustā mūsu kinoteātros demonstrēs atkārtoti. Filmu uzņēmis pazīstamais padomju kinorežisors S. Rostockis sadarbībā ar norvēģu kinematogrāfistiem.

raides ieraksts. «Dārgie draugi!», diktors vērsās pie neredzamiem skatītājiem, «atļaujiet jūs iepazīstināt ar...». Kinokamera kavējās pie pārraides dalībniekiem, kuri, kā noskaidrojas vēlāk, ir arī filmas varoņi.

Mūs iepazīstina ar sieviešu frizūru meistariem, sava veida māksliniekiem, konkursa uzvarētājiem. Lūk, elegantais Vadims. Veidot sasuku tieši pie viņa ir prestiža jautājums, pierakstu rinda te ir tik gara kā pie slavena ārsta. Blakus viņam kolēģe Ofeļija — šīka sieviete ar mīklatnu, neizprotamu smaidu lūpās. Viņa nav tik pašpārliecināta kā Vadims, taču meistarībā neatpaliek: konkursā viņi dala pirmo vietu.

Augusta kinoafiša

...Pirms tūkstoš gadiem pie tās zemes krastiem, kuru vēlāk nosauks par Krievzemi, piestāja vikingu laiva. Pēkšņajā uzbrukumā kādai sādžai svežzemnieki neguva bagātu laupījumu. Bet par viņu gūstekni kļuva jauneklis Kukša — šis romantiskās piedzīvojumu filmas galvenais varonis. Kinolentē stāstīts par Kukšas ilgajiem klejotājiem, par viņa dzīvi svešumā, par neremdināmām ilgām pēc dzimtenes, kur viņš tiecās atgriezties ar visiem spēkiem.

Galvenajās lomās A. Timoškins un P. Bārķere.

Detektīvfilmu cienītāji augustā varēs noskatīties sīžetā aso lenti «Piecas minūtes bailu». Tās autors režisors A. Ladiņins detektīvanram pievērsies jau vairākkārt. Viņš inscenējis populārās filmas par pulkvedi Zorinu («Pulkveža Zorina versija», «Melnais princis» u. c.), kinolentes «Pašās beigās», «Dzīvei zudušie».

Ar savu jauno kinodarbu režisors uzsvēr, ka noziegumus pastādā ne tikai iesīkstējuši noziedznieki. Kriminālās meklēšanas darbinieku uzmanības lokā reizēm nokļūst arī šķietami krietni cilvēki, kuri bailu dēļ spējīgi pārkāpt to neredzamo robežu, kas pārkāpumu šķir no noziedzuma. Kā tas notiek un kāds ir rezultāts — par to stāsta filma «Piecas bailu minūtes».

Uz mūsu kinoteātru ekrāniem iznāk liriskā mākslas filma «Skaistuma salons», kuru uzņēmis A. Pankratovs—Cornijs un kurā piedalās populārie kinoaktieri G. Burkovs, T. Ivanova, T. Vasiljeva, J. Leonovs—Gladiševs.

...Kādā no Maskavas sieviešu frizētavām notiek televīzijas pār-

Marija, trešās balvas ieguvēja, salīdzinot ar viņiem, ir tīrā Pelnušķite — arī frizūras viņa veido nevis vakaram, bet ikdienai. Taču tieši viņai ir galvenā loma turpmākajos uz ekrāna atainotajos notikumos.

Augustā varēs noskatīties muzikālo kinokomēdiju «Deju laukums», kuru uzņēmis S. Samsonovs, mūziku komponējis J. Doga, bet viņa dziesmas filmā dzied jaunā, taču jau populārā kinoaktrise L. Sevela.

...Vakaros visieclenītākā atpūtas vieta nelielajā kūrortpilsētiņā ir vecais, vēl pirms kara celtais deju laukums piejūras parkā. Te pulcējas gan vietējie ledzivotāji, gan atpūtnieki. Seit filmas varonis — no angabala centra komandētais inženieris Kostja — iepazīstas ar nule vidusskolu beģu meiteni Nastiju un viņas vecākajām māsām — sanatorijas medicīnas māsū Sašu un deju laukuma karalieni dziedātāju Zannu.

Nastijai katrs vakars deju laukumā līdzinās Tolstoja Natašas Rostovas pirmajai ballei. Bet Saša deju laukums izraisa vienīgi negatīvas emocijas — ar to viņai saistītas rūgtas, sāpīgas atmiņas. Kostjam šī vieta ir nākamās ražošanas objekts, jo celtniecības pārvalde, kurā viņš strādā, estrādi kuru katru dienu nojauks un te cels jaunu sanatoriju korpusu. Vēl gluži bērnišķīgā Nastija domā, ka ir iemīlējusies Kostjā, bet jauno inženieri burtiski no pirmā acumirklā savaldzina kā ezis asā un spurainā Saša. Un tā — gandrīz vai klasisks trīsstūris...

ATTEĻA: kadrs no filmas «Deju laukums».

Redaktors V. PETROVS

TV Viļņa

31. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — TV skolēniem. 10.35 — Koncerts. 11.05 — Daba un mēs. 11.35 — Mākslas filma «Mūsu zemes rētas». 13.05 — Koncertfilma. 14.10 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 18.40 — Zinātniski populāra filma. 19.00 — Zinas. 19.05 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Laiks». 21.40 — Programma jaunatnei. 22.50 — Zinas.

1. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncerts. 10.00 — Dokumentālā filma. 10.30 — Mākslas filma «Neatklātās salas». 11.35 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Dokumentālās filmas. 18.40 — Zinas. 18.45 — Vissavienības tautas daiļrades festivāls. Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Koncerta turpinājums. 22.55 — Zinas. 23.10 — Mākslas filma «Fronte bez zēlastības». 5. sērija. 0.10 — Ainas no operetēm.

2. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana. 9.50 — Dokumentālās filmas. 10.20 — TV skolēniem. 10.50 — «Veselība». 11.20 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma. 12.30 — Dokumentālās filmas. 13.10 — Lietuvas TV mākslas filma «Egle». 14.00 —

Sacensības iātnieku sportā. 15.00 — Lietuvas TV mākslas filma «Tads Blinda». 1. un 2. sērija. 16. — Jaunatnes studija. 17.00 — Koncerts. 17.50 — Zinas. 18.00 — Skatuves mākslinieki. 18.55 — Zinas. 19.00 — Lietuvas TV izrāde. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — TV izrādes turpinājums. 22.45 — PSRS čempionāts futbolā. 1. līga. «Daugava» (Rīga) — «Atlants» (Klaipēda). 2. puslaiks. 23.30 — Zinas. 23.45 — Koncerts. 0.15 — Mākslas filma «Fronte bez zēlastības». 6. sērija.

3. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana bērniem. 9.50 — Nedēļas albaiss. 10.25 — TV skolēniem. 10.55 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 11.30 — Gimenes žurnāls. 12.10 — Reklāma. 12.20 — Lietuvas TV mākslas filma «Skaistules. 13.25 — Koncerts. 13.50 — Šodien — Dzēlcelnieku diena. 14.20 — Dokumentālās filmas. 15.00 — Koncerts. 15.35 — Fakti un komentāri. 16.05 — Mākslas meistarų koncerts. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 18.00 — Zinas. 18.10 — Padomju dziesmu koncerts. 18.35 — Dokumentālā filma. 19.25 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filma «Sašķeltās debesis». 23.15 — Zinas.

36. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

ar astoņgadīgo izglītību — nepārtrauktās stikla šķiedras ieguves operatori, spolētājas, audējas kontrolleeres, sieviešu apģērbu drēbnieces (mācības latviešu valodā), šķeterētājas (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums 3 gadi. Audzēkņi saņem 50 procentus no nopelnītā.

Ir bezmaksas uzturs, kopmītne un apģērbs.

Ar vidusskolas izglītību — skaitļojamo mašīnu operatori (stipendija 30 rbj.).

spolētājas šķeterētājas (stipendija 30 rbj. un bāzes uzņēmuma piemaksa 50 rbj. un 50 procenti no nopelnītā).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 1 gads. Ir bezmaksas kopmītne.

Iestājoties skolā, jāiesniedz: iesniegums (aizpilda uz vietas), dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai noraksts,

dzīves vietas izdoša izziņa, veselības pārbaudes izziņa (086/v forma), 4 fotokartītes 3x4 cm, raksturojums, drēbniecēm — skaitļojamo mašīnu operatoriem — nosūtījums no darba vietas.

Izziņas pa telefonu: Valmierā 32345 vai 32155.

Skolas adrese: Valmierā, Vadu ielā 3.

Administrācija

REZEKNES

33. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

aicina mācīties audzēkņus šādās specialitātēs:

sviesta un siera meistari (mācību laiks 3 gadi), pārtikas preču kontrolleeri kasiēri (mācību laiks 1 gads), pavāri (mācību laiks 3 gadi).

Skolā uzņem astoņgadīgo skolu absolventus grupās ar trīsgadīgo apmācību kursu, vidusskolu absolventus — viengadīgajās grupās.

Trīsgadīgo grupu audzēkņi tiek apģādāti ar uzturu un formas tērpu, bet viengadīgo grupu audzēkņi saņem stipendiju.

Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pusi no nopelnītās summas.

Pienāpniecības grupu absolventi strādā republikas piena kombinātos un pienotavās, tirdzniecības grupu absolventi — Rēzeknes tirdzniecības pārvaldes veikalos un uzņēmumos.

Tirdzniecības grupās uzņem audzēkņus, kuriem ir Rēzeknes pilsētas vai rajona pieraksts.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1, telefons 33664.

JAUNAGLONAS

58. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1986. — 1987. mācību gadam šādās specialitātēs.

Plaša profila mehanizators; C kategorijas autovadītājs; pavārs; mūrnieks montētājs, C kategorijas autovadītājs.

Uzņem ar astoņgadīgo izglītību. Mācību ilgums 3 gadi.

3. klases traktorists mašīnists, mehanizētās slaukšanas operators (uzņem jauniešus un jauniešes);

autoremontālslēdznieks darbam tehnisko apkopju stacijās; B un C kategorijas autovadītājs (uzņem jauniešus no 17 gadu vecuma).

Mācību ilgums 1 gads. B un C kategorijas autovadītājs. Uzņem 18 gadus un 8 mēnešus vecus jauniešus. Mācību ilgums 5 mēneši.

Mācību sākums 1. augustā un 1. janvārī.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums, autobiogrāfija, izglītības dokuments, izziņa par ģimenes sastāvu, 6 fotokartītes 3,5x4,5 cm, dzimšanas apliecība vai pase.

medicīniskā izziņa — form Nr. 286.

Iesniegumus pieņem līdz 15. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Mācību laikā audzēkņi saņem bezmaksas uzturu, apģērbu, ir kopmītne. Sekmīgajiem audzēkņiem maksā stipendiju.

Skolā darbojas motosekcija, pulciņi un sporta sekcijas.

PREIĻU RAJONA DZIVOKĻU SAIMNIECĪBAS PARVALDE

paziņo,

ka māju iekšējās santehniskās un elektroapgāismes iekārtu bojājumu gadījumos zvanīt darba laikā pa telefonu 22743. Arējo elektrotīklu, ūdensvada un kanalizācijas bojājumu gadījumos zvanīt pa telefonu 22835 visu diennakti.

Apkures un siltā ūdens tautājumos zvanīt pa telefonu 22028 visu diennakti.

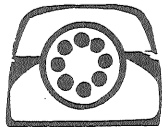
Administrācija

No visas sirds pateicamies radiem, kaimiņiem, Aglonas medicīniskajam personālam, padomju saimniecības «Aglona» kolektīvam un visiem, visiem, kuri jūta mums līdzī un bija kopā ar mums grūtajā brīdī, izvadot mūsu mīļoto vīru un tēti Antonu Leitānu, kā arī vīra māti, vecmāmiņu pēdējā gaitā.

Sieva, bērni

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Перелского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļai — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, veselību, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daučavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 913.